

fer ho, perquè mai l'un vol demanar ajuda a l'altre.

— Tens raó, Nasi, potser aquesta es la causa de que no's fassi mai res.

— Es molt possible, casi segur.

— ¡I els forners? Es estrany que no s'en hagin preocupat.

— Per aixó deia que també tenen culpa. ¿Qué ha díit vosté? Que s'ha de pendre el pá corrents i depressa, calent i sense pesar.

— Si, ja t'entenc; eis uns perquè no s'en cuiden, els altres perquè hi van bé...

— El conflicte ningú l'arregla.

— Es vritat. I escolta, Nasi: ¿que m'en dius de la professó?

— Bé, molt bé; tor hi faltant n'hi molts que hi deurien haver sigut, era bon xic lluida.

— Però hi faltava l'ajuntament.

— No'm referia a l'ajuntament, em referia a altres, perquè l'ajuntament no hi va anar perquè diu que no varen convidar lo.

— Qui t'ho ha dit aixó, Nasi?

— Es diu per tot arreu; diu que ells ja hi haurien anat, però allá on no'ls hi demanen no hi han d'anar a fer res.

— ¡Bé, Nasi, bé! ¡I tú que per moltes coses ets tan aixerit i espavilat, t'has empassat aquesta mala excusa, com tot un home?

— Ja veurá, si no varen convidar los...

— Però, ¿qui no va convidar los?

— El pendonista!

— ¡I de quan ençá el pendonista, que és un convidat del senyor Rector, té obligació ni dret a convidar a l'ajuntament, que no ha d'anar amb el penó, sinó que ha de presidir la professó?

— Ja veurá, ells ho diuen i aleguen que sempre s'ha fet així.

— L'ajuntament ha fet una planxa i busca excuses. En primer lloc, que sempre s'hagi fet

així no es vritat; que algunes voltes algun pendonista prou desconixedor del seu comés se hagi proposat fent un acte de cortesia al quin no tenia dret, no ho nego, però aixó no proba sino que aquell estava a l'altura del ajuntament actual.

— Es que ells sostenen que'l pendonista ha de convidar a l'ajuntament.

— Escolta, Nasi: ¿L'ajuntament, quan va a professó, on se posa?

— A radera de tot, radera de la Custodia, del senyor Rector i dels Obrers.

— ¡I el penó i el seu acompanyament, on se posa?

— Davant de la custodia, dels capellans i de la seva música.

— Perfectament, l'ajuntament doncs no acompanya el penó sinó que presideix la Professó.

— Es vritat, te raó Sr. Gregosi.

— Doncs bé ¿Deu ni pot el pendonista que's un convidat del Sr. Rector, sols i exclusivament per a dur la bandera, oferir la presidència ni convidar a qui per dret propi te el de presidir l'acte?

— Es evident que no.

— Qui ha de convidar, i si volem filar prim ni convidar, sino comunicar al ajuntament l'hora en que se celebra la professó del Corpus, perquè en us del seu dret la vagi a presidir, es el senyor Rector i ningú més; ¿ho tens entés?

— Si senyor, ja ho entenc: la missió del ajuntament no es anar a la professó com a convidat, sinó anar a presidir-la en representació del poble.

— Així es.

— I el mateix pendonista i el seu acompanyament resulta que es presidit per l'ajuntament.

— Perfectament.